LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-751 2, 12^3, 14, 15, 45, 53, 56, 71, 93, 94, 120 IR 121 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2016 m. lapkričio 3 d. Nr. XII-2697
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 25 dalį ir ją išdėstyti taip:

„25. **Prekių importuotojas** – prekes šalies teritorijoje importuojantis asmuo, kuris turi sumokėti už importuojamas šalies teritorijoje prekes nustatytą importo skolą muitinei arba turėtų sumokėti importo skolą muitinei, jeigu importuojamoms prekėms būtų nustatyti importo muitai.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 40 dalį ir ją išdėstyti taip:

„40. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas), 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL 2013 L 269, p. 1) (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), taip pat Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), – kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus), tačiau mokesčio administratoriumi šiame Įstatyme vadinama tik Valstybinė mokesčių inspekcija.“

2 straipsnis. 12^3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12^3 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„12^3 straipsnis. Prekių importo vieta

1. Laikoma, kad ne Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje, jeigu šios prekės yra šalies teritorijoje tuo metu, kai jos įvežamos į Europos Sąjungos teritoriją, išskyrus atvejus, kai įvežtos į Europos Sąjungos teritoriją ne Europos Sąjungos prekės laikinai saugomos, joms įforminama laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais ar išorinio tranzito muitinės procedūra. Pastaraisiais atvejais laikoma, kad ne Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje tik tuo atveju, jeigu nustojus taikyti laikinąjį saugojimą ar minėtąsias procedūras prekės tebėra šalies teritorijoje.

2. Laikoma, kad ne Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai įvežimo į Europos Sąjungos teritoriją metu prekės yra ne šalies teritorijoje ir laikinai saugomos, joms įforminama laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais ar išorinio tranzito muitinės procedūra, o nustojus taikyti laikinąjį saugojimą ar minėtąsias procedūras prekės yra šalies teritorijoje.

3. Laikoma, kad Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje, jeigu šios prekės yra šalies teritorijoje tuo metu, kai jos įvežamos į Europos Sąjungos teritoriją, išskyrus atvejus, kai įvežtoms šioms prekėms taikomas toks režimas, kuris, jeigu šios prekės būtų ne Europos Sąjungos prekės, būtų laikinasis saugojimas, leistų joms įforminti laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais muitinės procedūrą, arba joms įforminama vidinio tranzito muitinės procedūra. Pastaraisiais atvejais laikoma, kad Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje tik tuo atveju, kai nustojus taikyti minėtąjį režimą ar vidinio tranzito muitinės procedūrą prekės tebėra šalies teritorijoje.

4. Laikoma, kad Europos Sąjungos prekės importuotos šalies teritorijoje ir tuo atveju, kai įvežimo į Europos Sąjungos teritoriją metu prekės yra ne šalies teritorijoje, tačiau įvežtoms šioms prekėms taikomas toks režimas, kuris, jeigu šios prekės būtų ne Europos Sąjungos prekės, būtų laikinasis saugojimas, leistų joms įforminti laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais muitinės procedūrą, arba joms įforminama vidinio tranzito muitinės procedūra ir, nustojus taikyti minėtąjį režimą ar vidinio tranzito muitinės procedūrą, prekės yra šalies teritorijoje.“

3 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 14 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Prievolė apskaičiuoti importo PVM atsiranda, kai prekės ne iš Europos Sąjungos teritorijos įvežamos į šalies teritoriją. Kai įvežtoms į Europos Sąjungos teritoriją prekėms pradedamos taikyti šio Įstatymo 12^3 straipsnio 1 ar 3 dalyje nurodytos procedūros ar režimas, prievolė apskaičiuoti importo PVM atsiranda, kai prekėms šios procedūros ar režimas nustojami taikyti šalies teritorijoje.“

2. Pakeisti 14 straipsnio 13 dalį ir ją išdėstyti taip:

„13. Prievolė apskaičiuoti importo PVM už prekes, kurioms pagal atitinkamus Europos Sąjungos teisės aktus yra taikomi importo muitai, atsiranda tuo metu, kai pagal minėtus teisės aktus atsiranda prievolė už jas apskaičiuoti importo muitus. Kai prekėms netaikomi jokie importo muitai, prievolė apskaičiuoti importo PVM atsiranda tada, kai pagal atitinkamas

Sąjungos muitinės kodekso nuostatas šalies teritorijoje būtų apskaičiuota importo skola muitinei, jeigu prekėms šie muitai būtų taikomi.“

4 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 15 straipsnio 15 dalies pirmąją pastraipą ir ją išdėstyti taip:

„15. Importuojamų prekių apmokestinamoji vertė, nuo kurios skaičiuojamas importo PVM, apskaičiuojama prie šių prekių muitinės vertės, nustatytos vadovaujantis Sąjungos muitinės kodeksu ir jo taikymą reglamentuojančiais teisės aktais (o Europos Sąjungos prekių, kurių įvežimas į Europos Sąjungos teritoriją laikomas importu, atveju – prie prekių vertės, nustatytos pagal Sąjungos muitinės kodekso ir jo taikymą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas dėl prekių muitinės vertės nustatymo), papildomai pridedant šias sumas (jeigu jos nėra įtrauktos į šių prekių muitinę vertę):“.

2. Pakeisti 15 straipsnio 19 dalį ir ją išdėstyti taip:

„19. Kai po apmokestinimo momento prekės ar paslaugos atsisakoma ar ji grąžinama arba pardavėjas suteikia nuolaidų (įvykdžius tam tikras papildomas sąlygas ar dėl kitų priežasčių), arba įrodoma, kad už iš kitos valstybės narės įsigytas prekes PVM buvo sumokėtas toje valstybėje narėje, kurioje baigėsi šių prekių gabenimas, prekės arba paslaugos apmokestinamoji vertė atitinkamai mažinama. Importuotų prekių apmokestinamoji vertė mažinama Sąjungos muitinės kodekso nustatyta tvarka ir atvejais.“

3. Pakeisti 15 straipsnio 20 dalį ir ją išdėstyti taip:

„20. Kai importuojamų prekių apmokestinamoji vertė yra nurodyta ne eurais, apmokestinamoji vertė perskaičiuojama į eurus laikantis Sąjungos muitinės kodekso ir jo taikymą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų.“

5 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 45 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos paslaugos, įskaitant vežimą bei papildomas vežimo paslaugas, kai šios paslaugos yra tiesiogiai susijusios su prekėmis, kurioms taikomi šio Įstatymo 12^3 straipsnio 1 ar 3 dalyje nurodytos procedūros ar režimas, taip pat su į Europos Sąjungos teritoriją įvežtomis prekėmis, gabenamomis į PVM lengvatų sandėlį.“

6 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 53 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinami šie sandoriai:

1) prekių tiekimo, kai tiekiamos prekės pateikiamos laikinai saugoti;

2) prekių tiekimo, kai tiekiamoms prekėms įforminama laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo ar laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra;

3) prekių, kurios laikinai saugomos, taip pat prekių, kurioms taikoma laisvosios zonos ar laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra, tiekimo, jeigu ir tiekimo metu minėtosios aplinkybės tebegalioja;

4) prekių, kurioms taikoma laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais, išorinio tranzito ar vidinio tranzito muitinės procedūra, tiekimo, jeigu tiekimo metu minėtosios aplinkybės tebegalioja;

5) prekių tiekimo, kai tiekiamos prekės išgabenamos į PVM lengvatų sandėlį;

6) prekių, kurioms taikomas PVM lengvatų sandėlyje galiojantis režimas, tiekimo šalies teritorijoje, jeigu tiekimo metu ši aplinkybė tebegalioja.“

2. Pakeisti 53 straipsnio 4 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) parduoti specialioje tarptautiniame jūrų ar oro uoste esančioje prekybos vietoje, kurioje šios prekės bus tiekiamos keleiviams, išvykstantiems į trečiąsias teritorijas ar trečiąsias valstybes, jeigu toks prekių tiekimas pagal bendras šio Įstatymo nuostatas būtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą;“.

3. Pakeisti 53 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Su šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 6 punktuose nurodytomis prekėmis tiesiogiai susijusių paslaugų (tokių kaip tų prekių tvarkymas, pakavimas) ir pagal savo esmę panašių paslaugų teikimas apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą.“

4. Pakeisti 53 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Jeigu pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatas atleistoms nuo PVM ar apmokestintoms taikant 0 procentų PVM tarifą ir esančioms šalies teritorijoje prekėms nustoja galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės ir tai nebūtų pagrindas prievolei apskaičiuoti importo PVM atsirasti šalies teritorijoje, PVM už šias prekes turi būti apskaičiuotas nuo tokios apmokestinamosios vertės:

1) kai buvo sudaromi vien šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 5 punktuose nurodyti sandoriai ar atitinkamai importuojama arba įsigyjama iš kitos valstybės narės, – nuo prekių apmokestinamosios vertės, nuo kurios šio Įstatymo nustatyta tvarka būtų skaičiuojamas PVM, jeigu prekių tiekimas, importas ar įsigijimas iš kitos valstybės narės nebūtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą (ar atitinkamai atleistas nuo PVM), taip pat nuo paslaugų, kurių teikimas remiantis šio Įstatymo nuostatomis buvo apmokestintas taikant 0 procentų PVM tarifą, apmokestinamosios vertės;

2) kai buvo sudaromi šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 6 punktuose nurodyti prekių tiekimo sandoriai, – nuo prekių apmokestinamosios vertės, nuo kurios paskutinio tokių sandorių atveju

šio Įstatymo nustatyta tvarka būtų skaičiuojamas PVM, jeigu prekių tiekimas nebūtų apmokestinamas taikant 0 procentų PVM tarifą, taip pat nuo paslaugų, kurių teikimas remiantis šio Įstatymo nuostatomis buvo apmokestintas taikant 0 procentų PVM tarifą, apmokestinamosios vertės, kai šių paslaugų vertė nėra įskaičiuota į paskutinio šių prekių tiekimo sandorio vertę.“

7 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 56 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. PVM mokėtojas, pritaikęs 0 procentų PVM tarifą 53 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose nurodytais atvejais, privalo turėti įrodymus, patvirtinančius prekių laikinąjį saugojimą ar atitinkamų muitinės procedūrų įforminimą.“

8 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 71 straipsnio 3 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) tiekia prekes ir (arba) teikia paslaugas, kurios pagal šį Įstatymą būtų apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, išskyrus šio Įstatymo 41, 49 straipsniuose, taip pat 53 straipsnio 1 dalies 1, 2, 5 ir 6 punktuose ir 5, 6, 10 dalyse nurodytą veiklą.“

9 straipsnis. 93 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 93 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„93 straipsnis. Mokėtinos importo PVM sumos apskaičiavimas

Mokėtina importo PVM suma apskaičiuojama šio Įstatymo ir jo taikymą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.“

10 straipsnis. 94 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 94 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„94 straipsnis. Importo PVM mokėjimo tvarka

1. Importo PVM už prekes mokamas tokiais pačiais terminais, kaip būtų mokami importo muitai už šias prekes (jeigu jie joms būtų nustatyti), kaip tai nustatyta Sąjungos muitinės kodekse, jį papildančiuose ir įgyvendinančiuose Europos Sąjungos teisės aktuose. Importo PVM už prekes, kurias importuoja PVM mokėtojai, gali būti įskaitomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato ir kriterijus, kuriuos turi atitikti PVM mokėtojai, pageidaujantys įskaityti importo PVM.

2. Tais atvejais, kai importo PVM nėra sumokamas iš anksto ar iš karto atsiradus prievolei jį apskaičiuoti ir kai tai reikalinga tinkamam įsipareigojimų muitinei įvykdymui

užtikrinti, atsiradusios mokestinės prievolės įvykdymas užtikrinamas ta pačia tvarka, kokia užtikrinami įsipareigojimai, susiję su importo skola muitinei, kaip tai nustatyta Sąjungos muitinės kodekse, jį papildančiuose ir įgyvendinančiuose Europos Sąjungos teisės aktuose.

3. Sumokėti importo PVM privalo importuotojas.“

11 straipsnis. 120 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 120 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„120 straipsnis. PVM kontrolė

1. PVM, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį, kontroliuoja valstybinė mokesčių inspekcija. Valstybinė mokesčių inspekcija kontroliuoja PVM mokėjimą ir už importuotas prekes, jeigu jų importo PVM įskaitomas šio Įstatymo 94 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. PVM už importuojamas prekes (įskaitant Europos Sąjungos prekes, į Europos Sąjungos teritoriją įvežamas iš trečiųjų teritorijų), nenurodytas šio straipsnio 1 dalyje, kontroliuoja Lietuvos Respublikos muitinė.

3. Europos Sąjungos prekių įvežimui iš trečiųjų teritorijų į Europos Sąjungos teritoriją taikomi tokie pat muitinės formalumai kaip ir į Sąjungos muitų teritoriją įvežamoms ne Europos Sąjungos prekėms. Kai į Europos Sąjungos teritoriją iš trečiųjų teritorijų įvežamos prekės, skirtos nugabenti į kitą valstybę narę negu ta, į kurią jos buvo įvežtos iš trečiųjų teritorijų, šios prekės gali būti pateiktos vidinio tranzito muitinės procedūrai, numatytai Sąjungos muitinės kodekso 227 straipsnyje, įforminti. Kai į Europos Sąjungos teritoriją iš trečiųjų teritorijų įvežamos prekės, kurios, jeigu būtų įvežtos iš trečiųjų valstybių, galėtų būti laikinai saugomos, joms galėtų būti įformintos laisvosios zonos, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo visai neapmokestinant importo muitais muitinės procedūros, joms taikomos tokios pat sąlygos kaip ir atlikus laikinąjį saugojimą ar įforminus atitinkamas procedūras.

4. Prekių išvežimui iš Europos Sąjungos teritorijos į trečiąsias teritorijas taikomi tokie pat muitinės formalumai kaip ir eksportuojant prekes iš Sąjungos muitų teritorijos. Kai prekės laikinai išvežamos iš Europos Sąjungos teritorijos į trečiąsias teritorijas, jas grąžinus, joms taikomos tokios pat nuostatos kaip ir prekėms, laikinai išvežtoms iš Sąjungos muitų teritorijos.

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalys įgyvendinamos Sąjungos muitinės kodekso, jį papildančių ir įgyvendinančių Europos Sąjungos teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Mokestinių prievolių, galinčių atsirasti dėl įvežtų į Europos Sąjungos teritoriją ne Europos Sąjungos prekių, kurios nėra išleistos į laisvą apyvartą, taip pat dėl iš trečiųjų teritorijų įvežtų prekių, įvykdymas užtikrinamas ta pačia tvarka, kaip yra užtikrinami įsipareigojimai, susiję su galinčia atsirasti importo skola muitinei.“

12 straipsnis. 121 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 121 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Prievolė mokėti importo PVM muitinei *mutatis mutandis* išnyksta Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies d–g punktuose nustatytais atvejais. Už importuojamas prekes sumokėtas PVM grąžinamas arba atsisakoma jį išieškoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais. Sprendimai dėl pateiktų prašymų grąžinti sumokėtą importo PVM arba atsisakyti jį išieškoti priimami vadovaujantis Lietuvos Respublikos muitinės įstatymo VIII skyriaus nuostatomis.“

13 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2016 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė